

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 20.

Udgivet 9de Mai.

1904.

Kronprindsregentens Resolution

25 Marts.

af 25de Marts.

Ved Kronprindsregentens Resolution af 25de Marts 1904 er bl. a. befaleet taget tilfølge den af Storthinget under 23de Marts 1904 fattede Beslutning angaaende Ansættelse for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 af den ved Lov af 20de December 1902 fastsatte Konsulatsafgift.

Denne Beslutning er saalydende:

Den ved Lov af 20de December 1902 fastsatte Konsulatsafgift af Handelsfartøier, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto og derover, og som gaar i udenrigst Fart, bliver for Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 halvaarlig at erlægge med 18 Ore for Dampskibe og 8 Ore for Seilskibe af hver Registerton Netto. Afgiften bliver for hver fulde tredive Dage, hvori et Skib i Halvaarets Løb har været oplagt, at eftergive med 3 Ore for Dampskibe og 1¹/₃ Ore for Seilskibe af hver Registerton Netto.

Lov

7 Mai.

om Toldoplæg.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Kreditoplæg.

§ 1. Ret til Kreditoplæg tilkommer:

- Handelsborgere, Kvinder, der har erhvervet Næringsbrev paa Handel, og Apothekere i de Kjøbstæder og Ladesteder, hvor

7 Mai

Toldsted er oprettet, enhver, forsaavidt Vedkommende er berettiget til Handel med Varerne.

- b. Haandværksborgere paa de anførte Steder, Kvinder sammesteds, der har erhvervet Næringsbrev paa Haandverk, samt Fabrikanter og Værkseiere, om deres Anlæg end er beliggende paa Landet, forsaavidt angaar Produkter, der anvendes til deres Haandværks-, Fabrik- eller Værksdrift.

Det er Kongen overladt at bestemme, hvorvidt og paa hvilke Betingelser Kreditoplagsret skal tilstaaes ogsaa i Toldsteder, som ikke har Kjøbstads- eller Ladestedsrettigheder.

§ 2. Kreditoplagsvarer maa ikke henlægges udenfor Grænserne af de i foregaaende Paragraf nævnte Steder, medmindre Kongen hertil giver Tilladelse.

For enkelt Tilfælde kan saadan Tilladelse gives af Toldkammeret.

§ 3. De Vareforter, for hvilke Kreditoplagsret i den til enhver Tid gjældende Tarif for Indførselstolden findes fastsat, kan — dog ikke i mindre Mængde, end i Tarifen findes anført — tages paa Kreditoplag, ikke alene straks ved deres Indførsel fra Udlandet, men ogsaa ved at overføres fra et Kreditoplag til et andet eller fra Toldbodens Pothuse, Transitoplag, Frilager eller Frihavn til Kreditoplag i samme eller anden By. Kreditoplagsvarer kan ogsaa overføres til Transitoplag, Frilager eller Frihavn.

§ 4. Varer, der agtes overførte fra Kreditoplag til Kreditoplag, Transitoplag, Frilager eller Frihavn, kan ikke fraskrives eller tilskrives i mindre Mængde end den, hvori de, naar de indføres fra Udlandet, kan tages paa Kreditoplag. Varer, der fra Kreditoplag udgaar til Udlandet, kan derimod fraskrives samme, om de endog kun udgjør Hjerdeparten af de foran anførte Størrelser.

Forsaavidt som Kreditoplagsret tilstaaes for Brændevin, Vin, Humle og Stentoi, finder ingen Fraskrivning Sted, naar disse Varer udføres til Udlandet, hvorimod Indførselstolden ogsaa da bliver at erlægge.

§ 5. Naar Varer umiddelbart fra Udlandet eller fra Transitoplag, Frilager eller Frihavn tages paa Kreditoplag, forholdes med Angivelse og Efterhyn paa samme Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Varer, der angives til Fortoldning.

Efterat Varerne i Oplagsregnskabet er anførte Oplagshaveren til Konto, kan han modtage dem under egen Bevaring.

§ 6. Ved Overførsel af Kreditoplagsvarer fra Oplag til Oplag i samme By skal den, fra hvis Oplag Varerne udgaar, forud gjøre Angivelse overensstemmende med Formular (Nr. 1), og skal den, paa hvis Oplag de indgaar, førend han modtager Varerne, gjøre Angivelse i Overensstemmelse med Formular (Nr. 2). Disse Angivelser afgives til Stedets Toldkasserer.

Naar Varer overføres fra Kreditoplag i en By til lignende 7 Mai
 Oplag i en anden, skal Angivelsen udsærdiges efter Formular
 (Nr. 3) i to eller flere ligelydende Eksemplarer. Disse Angivelser
 afgives til Toldkassereren paa Affendelsesstedet, hos hvem det ene
 Eksemplar bliver beroende, medens det andet Eksemplar, efter at
 være paategnet af Toldkassereren og stempet af Toldopsynet, som
 Legitimation ledsager Varen og afleveres til Toldkassereren paa
 Modtagelsesstedet.

Baremottageren udsteder to eller flere ligelydende Angivelser
 til Kreditoplag efter Formular (Nr. 2), hvilke afleveres til Mod-
 tagelsesstedets Toldkasserer, der forsyner dem med Bevidnelse om,
 at de deri anførte Varer er tilfrevne Mottagerens Kreditoplag.

Paa samme Maade forholdes ved Overførsel af Kreditoplags-
 varer til Transitoplag, Frilager eller Frihavn, i hvilke Tilfælde
 Angivelse udsærdiges efter Formular (Nr. 4).

Med Jagttagelse af forannævnte Regler kan Kreditoplags-
 varer forsendes som frigjorte fra et Toldsted til et andet.

§ 7. Naar en Oplagshaver vil udføre Varer fra sit Kredit-
 oplag til Udlandet (eller til Skibsbrug), har han at udstede An-
 givelse i to eller flere ligelydende Eksemplarer i Overensstemmelse
 med Formular (Nr. 5). Emballeret Gods forsynes med Mærke,
 der paa Angivelsen nøiagtig maa anføres.

Efterat Toldkassereren har iagttaget det fornødne med disse
 Angivelser, afgives de til Toldopsynet. Saa snart dette har anstillet
 fornøden Undersøgelse af Varerne og paaseet Indlæstningen, med-
 deles Bevidnelse om dennes Overensstemmelse med Angivelserne.
 Et Eksemplar af disse bliver at benytte som Bilag ved vedkommende
 Fartøis Udklarering, medens det andet tilbageleveres Oplagshaveren,
 som selv opbevarer det til Fremlæggelse ved sin Fjerdingaars-
 Afregning.

§ 8. De Oplagsvarer, som Oplagshaveren udtager af sit
 Oplag til Afsetning og Forbrug i Landet, anmelder han kun ved
 hvert Fjerdingaars Udgang, da der fra Toldvæsenets Side gjøres
 Afregning med ham over de Toldbeløb, han for det forløbne
 Fjerdingaar har at erlægge af sit Oplag.

§ 9. Varer, som ved Fjerdingaars-Afregningen findes at
 have ligget 1 Aar paa Kreditoplag, skal derfra udgaa til For-
 toldning, og det uden Hensyn til, om de har henligget paa en eller
 flere Oplagshaveres Oplag eller i en eller flere Byer.

Ligeledes bør af Oplaget udgaa til Fortoldning ved Fjerding-
 aars-Efterstyret:

- a. enhver Varesort, af hvilken Beholdningen udgjør mindre end
 Halvdelen af den mindste Mængde, der kan tilskrives, og
- b. Varer, der findes at være bedærvede eller forringede i den
 Grad, at de ikke indeholder tilstrækkelig Sikkerhed for de dem
 paahvillende Afgifter.

7. Mai.

§ 10. Til Betryggelse for de Afgifter, som betroes Dplags-
haveren, fastsættes:

a. Det skal være den Betjent, som paa ethvert Sted forestaar
Toldopsynet, uforment, naar og saa ofte han holder det for-
nødent, endog mellem Tjerdingaars-Afregningerne, at efterse
eller lade efterse Dplagsvarerne. Derhos skal han, naar han
har grundet Tvivl, om Toldkassens Fordring hos Dplagshaveren
for de allerede forfaldne eller senere forfaldende Afgifter kan
ansees betrygget, være bemyndiget til i Mangel af anden
given Sikkerhed at tage Dplagsvarerne eller saa mange deraf,
som han anser tilstrækkelige til Afgiftens Betaling, under
Vaas. Disse Varer foranstalter da Toldkassereren straks
bortfolgte ved offentlig Auktion, inkasserer Beløbet og af-
leverer det mulige Overskud til Dplagshaveren.

Men naar en Dplagshaber stiller antagelig Borgen eller
anden Sikkerhed for sine Dplagsafgifters rigtige Erlæggelse
til hvert Tjerdingaar, skal hans Dplag mellem Tjerdingaars-
Afregningerne være fritaget for andet Eftersyn end det, som
Toldvæsenet paa Grund af Forandring i Tolden paa Kredit-
oplagsvarerne maatte anse fornødent.

b. De Afgifter, der efter Anvendelsen af den under foregaaende
Bogstav a nævnte Omgangsmaade ikke af Dplagsvarerne bliver
dækkede, eller som ikke til de i § 14 bestemte Tider erlægges,
kan inddrives ved Udpantning efter Begjæring af Toldkassereren
til vedkommende Retsbetjent.

c. Naar nogen, der til Kreditoplag er berettiget, dør, aabner
Akkordforhandling efter Lov af 6te Mai 1899, eller hans Bo
tages under Konkursbehandling, skal Skifteforvalteren straks
give det tilkjende for vedkommende Toldkasserer, som ufortøvet
tilmelder Skifteretten i Døds- og Konkursboer, om og hvor
meget Boet til Toldkassen findes skyldigt.

Hvis der da ikke inden fire Uger, efterat Toldkassereren
har indgivet sin Regning, fra Boets Side stilles antagelig
Sikkerhed for, at den skyldige Afgift inden fire Maaneder skal
blive betalt, er Skifteretten forpligtet til paa Kassererens
Forlangende uden Ophold til Toldopsynet at udlevere de i
Boet værende Dplagsvarer eller saa mange deraf, som ud-
fordres til Dækkelse af Toldkassens Fordring, med hvilke
Varers Salg der da forholdes, som under Bogstav a er
bestemt.

d. Statskassen tilkommer første Panteret i samtlige Varer af den
i vedkommende Dplagskonto betegnede Art, uanbrukne eller
anbrukne, der findes i Dplagshaverens eller hans Bos Be-
siddelse, nogle for alle og alle for nogle.

Foraaabidt som de krediterede Toldafgifter ikke dækkes af
disse Varer, har Toldkassen for sin Fordring i Boet den

Fortrinsret, som i Lovbogens 5te Bogs 13de Kapitel, 35te Artikel er tillagt Skatter.

§ 11. Paa en af de fire første Søgnedage i Maanederne Januar, April, Juli og Oktober indleverer enhver Oplagshaver til Toldkassereren paa Stedet en af ham selv underskreven og i Overensstemmelse med Formular (Nr. 6) affattet Generalforklaring, indeholdende:

- a. Artikkernes Navn i Bogstavorden;
- b. Beholdningen efter sidste Fjerdingaars Generalforklaring;
- c. de Varer, som i Løbet af Fjerdingaaret er tagne paa Oplag enten umiddelbart fra Udlandet eller ved Overførsel fra andet Oplag, fra Transitoplag, Frilager eller Frihavn;
- d. Summen af Rubrikerne b og c;
- e. de Varer, der er udførte til udenrigske Steder, til Bevis om hvilken Udførsel Oplagshaveren afgiver som Bilage ved Regnskabet de hos ham beroende, med Bevidnelse forsynede Angivelser, om hvilke der handles i denne Lovs § 7;
- f. de Varer, som er overgaaede til andres Kreditoplag, Transitoplag, Frilager eller Frihavn, samt de fra Kreditoplaget til Finmarken udførte Varer, forsaavidt som disse sammesteds er toldfri;
- g. hvilke og hvor mange Varer der i Fjerdingaarets Løb er fortoldede enten ifølge den ved sidste Eftersyn fremlagte Kon-
tinuationsangivelse eller ifølge andre Fortoldningsangivelser;
- h. hvilke Varer han af Oplaget har udtaget til Afsetning, og som derfor nu bliver at fortolde;
- i. hvor meget han af hvert Slags har i Behold;
- k. Summen af Rubrikerne e til i.

Oplagshaveren pligter til enhver Tid at føre nøiagtig Fortegnelse over de Rum og Steder, hvor Kreditoplagsbeholdningerne forefindes, samt derhos anføre Fortegnelsen paa Generalforklaringen.

Efter Generalforklaringen udsteder Toldkassereren for vedkommende Toldfunktionærer en Fortegnelse over Oplagshaverens Beholdning. Desuden meddeler han dem Opgave over, hvad der er taget paa Oplag, efterat Generalforklaringen er indleveret, hvilket Oplagshaveren under Eftersynet har at paavise, forat det ikke skal henregnes til den Beholdning, han har at forevise.

Derpaa bør Eftersynet snarest muligt paabegyndes.

De i denne Paragraf og i §§ 6 og 7 forefærebne Formularer affattes efter Tolddepartementets Anordning.

§ 12. Ved dette Eftersyn, som foretages paa den Dag og til den Tid, Ophsynsbetjentene tilfiger, og hvorved Oplagshaveren selv eller ved Fuldmægtig bør være tilstede, paaligger det ham at iagttage:

- a. Dersom der efter Fjerdingaarets Slutning er affat noget af den angivne Beholdning, da afgiver han derover en skriftlig

7 Mai.

Forklaring til Opsynsbetjentene, førend de begynder Forretningen.

Bedvarer denne flere Dage hos samme Oplagshaver, saa tillades det ham ved hver følgende Dags Begyndelse at gjøre Kontinuationsangivelse over, hvad han den foregaaende Dag har affat.

b. Varebeholdningen maa være saaledes forteret og henlagt, at hvert Vareslags for sig bekvemmelig kan oversees og undersøges, og iøvrigt maa der vises Toldopsynet al fornøden Hjælp til Forretningens hurtige Fremme.

c. Som Beholdning antages kun Varer i hele Justager, Kurve, Kister, Kasser, Baller, Matter, Bundter, Sække og deslige i Handelen brugelige Indpakninger, hvorimod Varer, hvis Indpakninger er anbrukne, og hvoraf noget er udtaget, forfalder til Fortoldning, fra hvilken Bestemmelse dog undtages Sukker i Toppe, Tobaksblade i halve Fade samt Manufakturvarer.

§ 13. I den Tid, Tjerdingaars-Estersynet foregaar, maa Varer, der kan tages paa Kreditoplag, ikke føres fra et Oplagssted til et andet i Byen, uden at saadant for vedkommende Opsynsbetjente i Forveien er anmeldt og Passersjæddel meddelt.

Toldopsynet har ved Opplag paa Toldboden og, hvor offentlige Tidender findes, tillige i en eller flere af disse at bekendtgjøre, naar Tjerdingaars-Estersynet begynder, og naar det er tilendebragt.

§ 14. Naar Estersynsforretningen hos Oplagshaveren er tilendebragt, har han i det seneste inden otte Dages Forløb uopfordret til Kassereren mod behørig Røttering at betale Indførselstolden af de Varer, der ved Estersynets Slutning befandtes at være udtagne af Opplaget til Afsetning eller Forbrug i Landet, eller som ifølge denne Lovs § 9 er forfaldne til Fortoldning.

Foretages intet Estersyn, fordi samtlige Varer er angivne som affatte, eller forfalder samtlige Oplagsvarer (ifølge Bestemmelserne i denne Lovs §§ 21 og 23) til Fortoldning, saa erlægges Afgifterne inden otte Dage, i første Tilfælde fra Angivelsens Datum og i sidste Tilfælde fra den Tid, Forsømmelsen er begaaet.

§ 15. Ved Afregningen iagttages, at Varer, som er afsendte til andet indenrigt Sted, kun affrives, saafremt der fremlægges behørig Bevidnelse om, at de paa Bestemmelsesstedet er tagne paa nyt Opplag eller fortoldede, hvilken Bevidnelse det paa-ligger Oplagshaveren selv at tilvejebringe.

I modsat Fald erlægges Afgifterne, hvilke dog igjen godtgøres ham, saafremt Bevidnelserne fremskaffes til den næst paa-følgende første eller anden Tjerdingaars-Afregning, efterat Afgifterne er erlagte.

Om Varer, der i Finmarken indgaar toldfrit, behøver Bevidnelsen kun at oplyse, at de i Finmarken er løssede.

§ 16. Vil en Oplagshaver erlægge Tolden for Oplagsvarer mellem Tjerdingsaars-Afregningerne, kan saadant ikke ske for mindre Partier end dem, hvori Varerne kan tilskrives Oplaget, eller for den hele Restbeholdning af den enkelte Varefort. 7 Mai.

§ 17. Naar Toldforhøielse er besluttet for nogen kreditoplagsberettiget Vare, skal Toldvæsenet foretage Eftersyn paa vedkommende Oplag, og bliver paa Grundlag af dette Eftersyn med Hensyn til Toldens Beregning at iagttage, at den forhøiede Toldsats kommer til Anvendelse paa samtlige de paa Oplagene gjenværende Beholdninger af Kreditoplagsvarer, herunder ogsaa indbefattet Varer i anbrukne Emballager. Derimod bliver de Varepartier, der virkelig er affatte og udgaaede af Oplaget før Toldforhøielsens Ikrafttræden, at fortolde efter den tidligere lavere Toldsats.

§ Tidsrummet mellem Toldforhøielsens Ikrafttræden og det ekstraordinære Eftersyn maa ingen Vare udtages af Kreditoplaget, uden at Anmeldelse er skeet til Toldvæsenet; af disse Varer bliver den høiere Toldsats at erlægge.

Ved Toldnedsættelser gælder den samme Fremgangsmaade som i nærværende Paragrafs 1ste Ved omhandlet, saaledes at den lavere Toldsats kommer til Anvendelse paa Kreditoplagsbeholdningerne, medens de af Oplaget før Toldnedsættelsen udgaaede Varer fortoldes efter den tidligere høiere Toldsats.

§ 18. Ved de Eftersyn, der foretages i Anledning af Toldforhøielser, skal Oplagshaveren ved Forretningens Begyndelse meddele Fortegnelse over, paa hvilke Steder og i hvilke Rum vedkommende Kreditoplagsvare forefindes, og paavise enhver Beholdning af denne samt derhos afgive skriftlig Erklæring om, at ingen andre eller flere Kreditoplagsvarer af vedkommende Slags end de for Toldvæsenet omforklarede have i Behold.

Over de Varekvanta, der med Hjemmel af foregaaende Paragraf bliver at fortolde efter den tidligere lavere Toldsats, indleveres derefter Angivelse, hvilken tilligemed ovennævnte Erklæring bliver at undertegne egenhændig af Oplagshaveren eller af nogen, han dertil bemyndiger.

Ved Toldnedsættelser fremgaaes paa lignende Maade, dog saaledes, at den skriftlige Erklæring i dette Tilfælde skal indeholde Forsikring om, at de paaviste Beholdninger virkelig henhører til Oplagshaverens Kreditoplag.

Tolden af de affatte og udgaaede Varer erlægges, hvor ikke § 10 a eller b kommer til Anvendelse, i Forbindelse med først paafølgende ordinære Eftersyn og efter de om Tjerdingsaars-Afregninger gjældende Regler.

§ 19. Hvis nogen Kreditoplagshaver i de foran i §§ 17 og 18 omhandlede Tilfælde ved urigtig Angivelse, feilagtige Forklaringer eller paa anden Maade fører eller søger at føre Told-

7 Mai. væsenet bag Dyset for at erholde fortoldet efter den lavere Toldsat mere, end han efter § 17 er berettiget til, bliver den Skyldige at straffe med Bøder af indtil det dobbelte af Forskjellen mellem den lavere og den høiere Toldsat.

§ 20. Naar Dplagsvarer mod Bestemmelsen i denne Lovs § 13 føres fra et Dplagssted til et andet, straffes saavel Afsenderen som Modtageren med en Bod lig Indførselstolden af de ulovlig transporterede Varer.

§ 21. Udebliver en Kreditoplagshaver mod Forfristerne i denne Lovs § 12 fra Eftersynet af hans Dplagsbeholdning, erlægges en Bod til Toldstatens Understøttelsesfond af 10 Kroner.

Bøder han ikke efter fornøjet Tilsigelse, ansees samtlige hans Dplagsvarer forfaldne til Fortoldning.

§ 22. Angiver en Kreditoplagshaver til sin Fjerdingsaars-Afregning større Beholdning, end ved Eftersynet hos ham forefindes, da betaler han en Bod lig den halve Indførselstold af de for meget angivne Varer. Søger han at stjule Angivelsens Urigtighed ved at give sin Dplagsbeholdning Skin af at være større, end den er, saasom ved at forevise Fustager fyldte med Vand istedenfor med Vin og deslige, saa forøges Bøden til det dobbelte af Varernes Indførselstold.

§ 23. Indleverer en Kreditoplagshaver ikke sin Dplagsangivelse inden Udløbet af den i § 11 fastsatte Tid, erlægger han til Toldstatens Understøttelsesfond 8 Kroner for hver af de første syv Dage, han udebliver; men efter denne Tid forfalder samtlige hans Dplagsvarer straks til Fortoldning. Hvis han forsømmer at holde den i samme Paragraf omhandlede Fortegnelse over de Num og Steder, hvor hans Kreditoplagsbeholdninger forefindes, eller ikke meddeler Dplysning herom i sin Generalforklaring, straffes han med Bøder.

§ 24. Udebliver Dplagshaveren efter den i § 14 bestemte Termin med de Afgifter, han har at betale, erlægger han deraf til Toldstatens Understøttelsesfond 1 pCt. daglig, indtil Betaling sker eller den i § 10, Bogstav b nævnte Udpantning er afholdt, hvilken Forretning Toldkassereren senest inden fjorten Dage forlanger.

§ 25. Befindes det, at en Dplagshaver, uden at han kan godtgjøre, at det er foranlediget ved ham utilregnelige Ulykkestilfælde, er bleven uvederheftig, saaledes at de krediterede Toldafgifter ikke overensstemmende med denne Lovs § 10 kan hos ham skadesløst erholdes, da ansees han, forsaavidt Straf for svigagtig Fallit ikke bliver at anvende, med Strafsarbejde i femte Grad eller under særdeles formildende Omstændigheder med Fængsel, hvorhos den Paagjældende efter udstaaet Straf vedbliver at være Skyldner for det manglende Beløb.

7 Mai.

Kapitel II.

Frilager.

§ 26. Ved Frilager forstaaes en Bygning eller et Omraade med Bygninger og Oplagspladse, som ved Indhegning eller paa anden Maade er affpærret fra tilliggende Bygninger eller Omraader, og hvor Varer — med de Indskrænkninger og paa de Betingelser, som denne Lov eller den til enhver Tid gjældende Toldtarif eller nogen i Henhold til disse givne Forskrift bestemmer — uden Under søgelse eller Toldbehandling kan indtages og lagres samt ompakkes, deles, forteres, blandes og iøvrigt behandles og bearbejdes med samme Frihed, som om de befandt sig udenfor Rigets Toldgrænse. Dog kan industriel Virksomhed, forsaavidt dertil i særegne Tilfælde maatte være Anledning, ikke drives uden særskilt Bevilling af Kongen.

Der kan af Kongen gjøres Indskrænkninger i Udgangen til at behandle eller bearbejde visse Slags Varer eller træffes særlige Bestemmelser angaaende deres Toldbehandling, naar dette ansees nødvendigt for Kontrolens Skyld eller for at hindre, at Frilagervarer ved Fortoldningen kommer i begunstiget Stilling ligeoverfor Varer, der indføres paa anden Maade.

Hvor intet andet i Toldlov eller Toldtarif er bestemt, betragtes Frilager i toldretslig Henseende som Udland.

Frilager staar under Toldvæsenets Kontrol og Bevogtning, hvorfor dette til enhver Tid skal have uhindret Udgang overalt i Lageret.

§ 27. Frilager til almindelig Afbenyttelse (almindeligt Frilager) kan oprettes paa Toldstederne. Tilladelse til deres Anlæg og Drift kan af Kongen meddeles Kommuner, Aktieselskaber og ansvarlige Selskaber, hvis Bestyrere eller Indehavere er norske Statsborgere, samt Personer, som er norske Statsborgere. Hvor Bevilgning dertil foreligger, kan saadant Frilager ogsaa oprettes for det Offentliges Regning.

Udgifterne til den fornødne Toldbevogtning og Toldbetjening paa almindeligt Frilager bæres af Staten. De kan dog efter Bestemmelse af Kongen kræves helt eller delvis refunderede hos Lagerets Eier, forsaavidt de staar i Misforhold til den ved Toldforretningerne paa Frilageret bevirkede Vættelse i Toldvæsenets øvrige Forretningsbyrde.

§ 28. Opførelse og Indredning af almindeligt Frilager foregaar efter forud af Kongen approberede Planer. Lageret maa være beløent beliggende for sit Diemed, forsynet med hensigtsmæssige Ekspeditionslokaler for Toldbehandling og med tilstrækkelige Bagtrum for Toldopsynet samt forøvrigt indrettet saaledes, at den fornødne Toldbevogtning kan ske paa betryggende Maade. De nærmere Bestemmelser herom samt om Lagerets Udstyr forøvrigt gives for hvert enkelt Tilfælde af Kongen.

7 Mai.

Forinden Lageret tages i Brug, skal det efter Besigtigelse af Toldinspektoren være godkendt af Tolddepartementet.

§ 29. Paa almindeligt Frilager kan indlægges alle Slags udenrigske saavel ufortoldede som fortoldede og toldfrie Varer samt indenlandske Produkter og Tilvirkninger, der agtes benyttede paa Lagrene til Blanding eller Bearbejdelse med andre Varer. Med Tolddepartementets Samtykke kan ogsaa dersteds indlægges indenlandske Produkter og Tilvirkninger, som ønskes indtagne mod Godtgørelse af den for samme eller for deri indeholdte Bestanddele erlagte Told eller Tilvirkningsafgift efter de herom til enhver Tid gjældende Bestemmelser.

Fra Afgang til Indlæggelse undtages dog Varer, hvis Indførsel i Riget er forbudt, Varer, der ikke fortoldes efter Toldtarifens almindelige Toldsats, forsaavidt der ikke herfra af Kongen gjøres Undtagelse, Explosivstoffer eller ildsfarlige Sager og, forsaavidt ikke betryggende Isolation kan finde Sted, Varer, der kan indvirke skadelig paa andet oplagt Gods. Efter Lagereierens Ønske kan ogsaa udelukkes andre Varer, der paa Grund af sin Bestaafenhed kan for Lokalerne være skadelige eller medføre Ulemper.

Opstaar Tvivl om, hvorvidt emballeret Gods er af saadan Bestaafenhed, at det ikke maa indlægges paa Frilager, har Toldvæsenet Ret til at lade Emballagerne aabne.

§ 30. Paa Frilager kan udenrigske Varer indgaa ved Indførsel fra Udlandet samt ved Overførsel fra Kreditoplag, Transitoplag, Frihavn eller Toldbodens Pakhuse.

Fra Frilager kan Varer udgaa til Udførsel eller til Stikbrug, til Fortoldning, Kreditoplag eller Klarering samt overføres til Transitoplag, Frihavn eller Toldbodens Pakhuse.

Ligeledes kan Varer overføres fra et til et andet Frilager.

Ved Udtagelse fra Frilager af der indlagte indenrigske eller frigjorte Varer kommer til Anvendelse de Bestemmelser, der gjælder ved Gjenindførsel af saadanne Varer fra Udlandet.

§ 31. Tolddepartementet bestemmer for hvert enkelt Frilager de Tider, hvori det skal holdes aabent til almindelig Afbenyttelse og Indtagning af Varer, samt de Tider, hvori Varers Udtagning, Toldbehandling og Expedition skal finde Sted.

§ 32. Inden Frilagers Omraade maa ikke drives Detailhandel. Heller ikke maa dersteds oplagte Varer anvendes til Fortæring eller personligt Brug.

§ 33. Afgiften for Benyttelse af Frilager samt Vilkaarene forøvrigt i Forholdet mellem dettes Eier og Leierne fastsættes ved særskilte Taxter og Regler, der approberes af Tolddepartementet. For Afgifterne har Lagerets Eier i de oplagte Varer Retentionsret næst efter Statens Tilkommende for Told og mulig paadragne Omkostninger til det Offentlige.

§ 34. De nærmere Bestemmelser om Frilagerets Drift og 7 Mai.
Benyttelse, om Forretningsordenen, om de fornødne Specialangivelser
og Formerne for Expedition forøvrigt af Varer til og fra Lageret
samt om, hvad der bør iagttages til Opretholdelse af Orden og
Sikkerhed, gives af Tolddepartementet.

§ 35. Dersom Frilager ikke til enhver Tid holdes i for-
svarlig samt for det Offentliges og Leierens Interesser betryggende
Stand, kan Tolddepartementet paa Eierens Beføstning træffe de i
saa Henseende fornødne Foranstaltninger, ligesom Kongen kan tilbage-
kalde den Lagereieren meddelte Bevilling.

For sine Udlag, der inddrives ved Udpantning, har det
Offentlige Panteret i Lageret, som bestemt for Statter paa fast
Eiendom, dog under Betingelse af, at Inddrivelsen foregaar med
saadan Hurtighed, at Indførselen thinglæses senest paa andet Thing,
efterat seks Maanedre er forløbne siden Arbejdets Tilendebringelse.

§ 36. Haves der paa Toldboden egne Pakhuse eller Oplags-
steder for Diemedet tjenlige Rum, kan disse af Kongen tillades
anvende som Frilager mod saadan Afgift, som af Tolddepartementet
maatte bestemmes. Betales Afgiften ikke i rette Tid, kan Varerne
af Toldinspektøren efter forudgaaende Beskjendtgjørelse foranstaltes
bortsolgte ved offentlig Auktion til Dækkelse af Told og Afgifter
paa Eierens Gevinst eller Forlis.

§ 37. Paa samme Vilkaar, som i denne Lov er bestemt,
kan Kongen ogsaa tillade Frilager oprettet i eller udenfor Told-
stederne til Brug alene for enkelte bestemte Personer, Forretninger
eller Bedrifter.

Omkostningerne ved den i disse Anlæg nødvendige Toldbe-
tjening og Toldkontrol erstattes i alle Tilfælde det Offentlige af
Anlæggets Eier eller Eiere, som derfor har at stille saadan Sikkerhed,
som af Tolddepartementet findes betryggende. Paa Toldsteder, hvor
almindeligt Frilager ikke forefindes, kan dog Toldvæsenets Udgifter
efter Bestemmelse af Kongen helt eller delvis overtages af det
Offentlige.

§ 38. Den for Bevogtning og Kontrol fungerende høieste
Toldfunktionær er berettiget til at lade enhver, som forlader Fri-
lagerets Omraade, underkaste Visitation efter de derom i Toldloven
forøvrigt givne Bestemmelser.

§ 39. Naar Varer, der i Genhold til nærværende Lov bort-
sælges ved offentlig Auktion, udbringes til mere, end fornødiges til
Dækkelse af Tolden, paadragne Omkostninger og skyldige Afgifter,
staar Overskuddet til Disposition for Eieren i to Aar efter Auk-
tionens Afholdelse. Efter Udløbet af dette Tidsrum gaar Beløbet
til Indtægt for Toldkassen.

§ 40. Dersom Eier eller Bestyrer af Frilager kommer til
Kundskab om, at Overtrædelser af denne Lov eller nogen i Genhold
til samme givne Bestemmelse finder Sted paa Lageret, bør han saa-

7 Mai. vidt muligt søge at hindre dette; han har derhos uden Ophold at anmelde Forholdet for Toldvæsenet.

§ 41. Udsnigelse af Varer fra Frilager eller Forsøg derpaa straffes som Toldsvig, dog saaledes, at Straffebestemmelserne i Lov af 17de Juni 1869 § 16 bliver at anvende ogsaa paa andre Varer end de der nævnte. Er den Skyldige Dplagsghaver, kan han derhos frakjendes Ret til at benytte Frilager for en Tid af indtil fem Aar.

Gier eller Bestyrer af Frilager, der gjør sig skyldig i saadan Forseelse, bør foruden at anses med Straf efter 1ste Punktum have sin Ret til at drive eller forestaa saadant Lager forbrudt.

§ 42. Overtrædelser af de i denne Lov eller i Genhold til samme givne Bestemmelser om Frilager anses, hvor ikke strengere Straf kommer til Anvendelse, med Bøder. Er den Skyldige Gier eller Bestyrer af Frilager, straffes han med Bøder eller Fortabelse af Ret til at drive eller forestaa saadant Lager.

Bøder efter denne Paragraf tilfalder Toldetatens Understøttelsesfond.

Kapitel III.

Transitoplag.

§ 43. Ved almindelige Transitoplag forstaaes paa Toldstederne oprettede, for almindelig Benyttelse bestemte Pakhuse eller Dplagspladse, hvor udenlandske Varer kan indlægges og lagres ufortoldet under Toldvæsenets Vaas efter de nedenfor nærmere bestemte Regler.

§ 44. Varer, som indlægges paa disse Dplag, kan for Indlæggelsen af Toldvæsenet forlanges underkastet sædvanlig Toldbehandling til Bestemmelse af deres tarismæssige Art og Mængde. De nærmere Forrifter herom gives af Tolddepartementet.

§ 45. Paa Transitoplag henliggende Varer bør i Almindelighed ikke underkastes anden Behandling end den, som er nødvendig for at hindre Bedærvelse eller Væfage eller for at vedligeholde Emballager og Mærker.

Dog skal det være Tolddepartementet forbeholdt efter nærmere bestemte Regler at tillade, at der paa Dplaget under Toldopsyn foretages Ompakning og Deling samt, hvor dertil forefindes særlig Grund, Sortering, Blanding eller anden for Varernes Afsetning onstelig Behandling.

I ekstraordinære Tilfælde, eller hvor i Genhold til nærværende Paragraf tilladte Operationer med Varerne lægger uforholdsmæssigt Beslag paa Toldopsynet, kan af Tolddepartementet bestemmes en passende Godtgjørelse til Toldkassen for den fornødne Toldbetjening.

§ 46. Ved Fortoldning af Varer, der udtages fra Dplagene, bliver — forsaavidt Toldbehandling har fundet Sted ved Indlæg-

gelsen — Tollden i Almindelighed at beregne efter den derunder befundne Art og Mængde. Er Mængden formindsket, og det ansees utvivlsomt, at dette skyldes naturlig Svinding eller naturlig Tæfage, kan dog efter Anmodning af Dplagshaveren den ved Udtagelsen tilstedeværende Mængde, efterat denne ved fornyet Undersøgelse er bragt paa det rene, lægges til Grund for Toldberegningen, forsaavidt ikke for vedkommende Varesort anderledes er bestemt i Toldtarifen.

Ligeledes kan Tolddepartementet, hvis ingen Bestemmelse i Toldtarifen derfor er til Hinder, tillade, at Begttab, der opstaar ved Operationer med Varerne i Genhold til foregaaende Paragraf, fritages for Told, samt tillade eller forlange, at Varer, som ved den hjemlede Behandling er gaaet over til en anden Tariffats, i Dplagsregnskabet omskrives og ved Udtagelsen behandles efter sin nye Bestaaffenhed.

§ alle Tilfælde kommer — paa samme Maade som ved Fortoldning af tidligere ikke undersøgte Varer — den ved Udtagelsen gjældende Toldtarif til Anvendelse.

§ 47. Varer, der under Genliggen paa Transitoplag gaar tilspilde eller ødelægges ved Ildbrand eller anden uhyggelig Hændelse eller ved Dplagshaveren utilregneligt Uheld, kan af Tolddepartementet fritages for Told. Samme Fritagelse kan af Toldinspektøren indbrømmes for Varer, der, uden at det kan tilskrives Forsømmelse fra Dplagshaverens Side, er bleven bedærvede eller ikke ansees værd Tollden, mod at de af Dplagshaveren besørages under Toldopsyn tilintetgjorte.

§ 48. Tolddepartementet kan bestemme Minimumsgrænser for de Varemængder, der kan indlægges paa Dplagene eller udtages derfra. Dog bør herved ikke hindres Fortoldning eller Udsørsel i mindre Partier som Prøver eller til Skibsbrug.

§ 49. Toldvæsenet har til enhver Tid Afgang til at foretage Eftersyn af de paa Dplagene beroende Varer og skal foretage saadant Eftersyn mindst én Gang hvert Aar efter Tolddepartementets nærmere Bestemmelse.

§ 50. Dplagsfristen er i Almindelighed to Aar, regnet fra Varens første Indlæggelse paa Dplag. Dog kan denne Frist af Tolddepartementet paa Ansøgning forlænges, naar dertil findes særlig Grund. Er Varerne ikke udtagne inden Udløbet af den bestemte Tid, kan de af Toldinspektøren efter forudgaaende Bekendtgørelse foranstaltes bortsolgte ved offentlig Auktion paa Eierens Gevinst eller Forlis.

§ 51. Paa Transitoplag indlagte Varer kan erholdes overførte til ny Eier, naar Toldvæsenet herom af Dplagshaveren forelægges skriftlig Anmodning, vedtaget af den, til hvem Overdragelsen skal ske.

7 Mai.

§ 52. Iftedenfor almindeligt Transitoplag kan i den Udstrækning og med de Begrænsninger og Tillempninger, som Tolddepartementet bestemmer, af dette tillades anvendt Transitoplag paa private Pakhuse, der af vedkommende Tolbinspektør i Overensstemmelse med de Bestemmelser, Tolddepartementet herom maatte udsærdige, findes betryggende og hensigtsmæssig indrettede.

For Tolddbetjening paa private Transitoplag kan af Tolddepartementet paalægges Oplagshaveren en passende Godtgjørelse til Tolddkassen. Dog bør saadan paa mindre Tolldsteder, hvor almindeligt Transitoplag ikke haves og af Tolddepartementet efter Trafikken heller ikke findes paakrævet, i Almindelighed ikke forlanges, med mindre enten de i § 45, sidste Del nævnte Grunde foreligger eller Oplaget ved sin Veliggenhed lægger uforholdsmæssigt Beslag paa Tolddopsynets Tid.

Private Transitoplag kan, hvor dertil findes særegen Grund, tillades ogsaa udenfor Tolldstedets Grænser.

§ 53. Saafernt ikke anderledes er foreskrevet, skal om Transitoplag forøvrigt gjælde de om Frilager givne Bestemmelser, forsaavidt de derpaa er anvendelige, dog med Undtagelse af §§ 41 og 42.

§ 54. Udsnigelse af Varer fra Transitoplag eller Forsøg derpaa straffes som Tolldvig.

Overtrædelse af de om Transitoplag givne Lovbestemmelser eller af nogen i Genhold til samme givne Forskrift anses, hvor ikke strengere Straf kommer til Anvendelse, med Bøder, der tilfalder Tolldetatens Understøttelsesfond.

Kapitel IV.

Frihavne.

§ 55. Ved Frihavn forståes et fra omliggende Territorier bestemt afgrænset Havneomraade med tilhørende Kaianlæg, Oplagspladse, Bygninger og andre Indretninger, der under de Indskrænkninger, som Kongen eller Stortinget bestemmer, i toldretslik Genseende betragtes som Udland.

De nærmere Vilkaar for sammes Oprettelse samt fornødne Bestemmelser vedkommende Udstyr og Benyttelse gives af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Forøvrigt kommer de om Frilagere givne Forskrifter ogsaa til Anvendelse paa Frihavne.

Kapitel V.

Draabad.

§ 56. Naar i Genhold til derom gjældende Bestemmelser indenlandske Tilvirkninger eller andre Varer tillades indlagte paa

Frilager eller Transitoplag med Ret til Godtgjørelse af den for 7 Mai.
samme eller deri indeholdte Bestanddele, Raastoffe eller Materialier
erlagte Told eller Tilvirkningsafgift (Drawback) eller med Afskrivning
af saadan, afgives de Angivelser, Erklæringer eller Opgaver, der
forestrives for saadan Indlæggelse, under samme Strafsansvar som
nedenfor i § 57 bestemt.

§ 57. Hvis nogen ved Udsørsel af Varer, hvorfor i Gen-
hold til gjældende Bestemmelser kræves Godtgjørelse for erlagt Told
eller Tilvirkningsafgift eller Afskrivning af pligtig Afgift, i Angi-
velsen eller andre for Tilfældet foreftrevne Opgaver eller Erklærin-
ger gjør sig skyldig i urigtige Opgivender, der kan medføre Udbe-
taling af Drawback for Varer, som ikke dertil er berettigede, eller
af et større Told- eller Afgiftsbeløb, end han virkelig tilkommer,
eller hvis nogen paa anden Maade søger urigtig at tilvende sig
Drawback, straffes dette som Toldsvig.

§ 58. Hvis Drawback-Varer, der er angivne til Udsørsel,
efter at være indlastede uanmeldt udlobses, straffes dette som
Toldsvig.

§ 59. De i Toldlovgivningen om usfortoldede Varer givne
Forskrifter skal ogsaa gjælde for Drawback-Varer, forsaavidt de der-
paa er anvendelige, og hvor derom intet andet er særskilt bestemt.

Kapitel VI.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 60. Naar usfortoldede Varer tillades udleverede for en
Tid helt eller delvis toldfrit til indenrigst Bearbejdelse eller i andre
godkjendte Viemed, afgives de for saadanne Tilfælde ved Varers
Gjenindlæggelse eller Udsørsel foreftrevne Angivelser, Opgaver eller
Erklæringer under samme Ansvar som i § 57 for Drawback-Varer
bestemt.

Ulovlig Ilandbringelse ved Gjenudsørsel af saadanne Varer
eller dermed fremstillede Tilvirkninger straffes som Toldsvig.

§ 61. Denne Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen
bestemmer. Fra samme Tid træder Toldloven af 20de September
1845, 5te Kapitel samt §§ 156—161, Lov af 12te Oktober 1857
om Forandringer i Toldloven §§ 3 og 4, Lov om Transitoplag af
4de Juni 1866, Lov om Forandringer i Toldlovgivningen af 17de
Juni 1869 §§ 9, 10, 11 og 12 samt Lov indeholdende Tillæg
til denne Lov af 9de Mai 1874 ud af Kraft. Overtrædelse af
nærværende Lov behandles paa den Maade, som i Lov om Told-
væsenet af 20de September 1845 Kap. 9 er bestemt angaaende
Forsøelser mod denne, ligesom ogsaa samme Lovs Kap. 10 bliver
gjældende, forsaavidt angaar Konfiskationsbeløb, som ilægges efter
nærværende Lov.

7 Mai. De i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser bliver fra den Tid, da den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft, at anvende med de Endringer, som omhandles i §§ 7—9 i Lov om Straffelovens Krafttræden, dog saa, at den efter nærværende Lovs § 19 opstillede Norm for Bødernes Størrelse fremdeles bliver gjældende.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 7de Mai 1904.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Herres og Konges Fravær.

Gustaf.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

Lehmann.

7 Mai.

Kronprindsregentens Resolution

af 7de Mai.

Ved Kronprindsregentens Resolution af 7de Mai 1904 er det samtidig med Sanctionen af foranstaaende Lov om Toldoplæg bestemt, at Loven skal træde i Kraft strax.

7 Mai.

Kronprindsregentens Resolution

af 7de Mai.

1. Approbation meddeles i Genhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 paa den af Herredsstyret for Hiterdals Herred i Bratsberg Amt under 31te December 1900 og 24de Februar 1902 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

2. De ved Rgl. Resolution af 11te August 1888 approberede Sundhedsforskrifter for Hiterdal Herred ophæves fra den Dag, da ovennævnte Forskrifter træder i Kraft.

De nye Forskrifter er saalydende:

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Husbygninger skal iagttages: Afstanden mellem Beboelseshus paa den ene Side og

Stald, Fjøs eller Grisehus paa den anden Side maa ikke blive 7 Mai.
mindre end 9 m. Ved Opførelse eller Flytning af Beboelseshuse
skal derhos iagttages: Byggegrunden skal tørlægges, Madjorden
borttages og Huset sættes paa Grundmur af mindst 30 cm. Høide
over Jorden og forsvarelig tættet. Ethvert Familiebeboelsesrum skal
have en Høide af mindst 2,5 m. og være tilstrækkelig forsynet med
Vinduer (Glasfladen ikke mindre end omtrent $\frac{1}{12}$ af Gulvfladen);
mindst hvert andet Fag skal være til at aabne. Gulvet skal være
tæt og træsfrit. Hvor Røgeovn benyttes i Beboelsesrum, skal den
være forsynet med Damphat, der fører til Røgen.

§ 2. For ethvert Beboelseshus skal være indrettet et søm-
meligt Vandhus, hvis Afstand fra Beboelseshus eller Alfarvei ikke
maa være mindre end 9 m. Det maa tømmes saa ofte, at Over-
fyldning ikke finder Sted og jevnlig paaføres Jord, Aske eller
lignende.

§ 3. Vandindtag maa ikke paa nogen Maade forurennes og
ikke have Tilgik fra Stald, Fjøs eller Grisehus; Brønd eller Op-
komme maa, forsaavidt derfra tages Vand til Husholdningen, om-
bygges saaledes, at Overbund ikke kan trænge ind.

§ 4. Gjødsel, Affald fra Husene eller andre Urenligheder
maa ikke henlægges nærmere Beboelseshus eller Alfarvei end 9 m.
og heller ikke saaledes, at Tilgik til Vandindtag kan ske.

§ 5. Finder Sundhedskommissionen Benyttelsen af noget
Beboelses- eller Forsamlingslokale skadelig for Sundheden paa Grund
af Tugtighed, Urenlighed, Mangel paa Lys eller Luft, kan den for-
byde videre Afbenyttelse, indtil Mangelen er afhjulpen.

§ 6. Salg af bedærvede eller af anden Grund for Sund-
heden skadelige Nærings- eller Nøddelsesmidler kan forbydes af Sund-
hedskommissionen, der — om fornødiges — besørger dem tilintet-
gjort paa Sælgerens Bekostning. Brødvarer og Mælk, der holdes
tilsalgs, maa ikke opbevares i Beboelsesrum.

§ 7. Klæder eller andre Ting, der har været benyttet af
Personer, som har lidt af smitsom Sygdom, maa ikke afhændes eller
benyttes af andre, førend de er renset efter Sundhedskommissionens
nærmere Bestemmelse.

§ 8. Har nogen Husbond eller Logisvært Formodning om,
at smitsom Sygdom forekommer i hans Hus, har han derom ufor-
tovet at gjøre Anmeldelse til Sundhedskommissionens Ordfører eller
— i hans Forsald — til en anden Læge. Husbond eller Logis-
vært er ansvarlig for Overholdelsen af de Forskrifter, som i den
Anledning gives af Sundhedskommissionen.

For den tættere bebyggede Del af Herredet ved Rotodden
gøres desuden følgende særlige Bestemmelser gjældende:

§ 9. Ved Opførelse eller Flytning af Huse skal Sundheds-
kommissionen derom underrettes og Plan eller Redegjørelse for

7 Mai. Byggeriet forelægges den eller dens i Anledning heraf opnævnte Udvalg.

§ 10. Vandhus maa ikke lægges nærmere offentlig Vej eller Vandindtag end 4 m., heller ikke nærmere Beboelsesrum eller Madrum ligesaa lidt som over eller under saadanne. Gjødse rummet skal omgives af tætte Vægge med tætsluttende Lem og bestaa enten af en tæt, cementeret Vinge, der er let tilgjængelig for Tømning, eller af en tæt, flytbar Tønde eller Kasse; hvor Vandhuset ikke er fritliggende, skal der fra Vingen føres en Træpibe ud i fri Luft i tilstrækkelig Høide; Sædet skal være forsynet med tætsluttende Laag. Vingen skal jevnlig paaføres hensigtsmæssig Strøelse. Gjødse fra Dyr maa udbringes saa ofte, at ingen Urenlighed forvoldes. Ved Dampstøvsbrygge, Arbejdssteder eller andre Lokaler, hvor Folk samles, skal anbringes Vandhus og Pissoir, der for Dampstøvsbryggens Vedkommende staar under Politiets Opsyn.

§ 11. Hvor Kloak anbringes, maa alle Gulv- og Rjokkenbadst være forsynet med Vandrør samt Kloakkummen være forsvarelig cementeret; Afløbsrøret maa have tilstrækkeligt Fald og Udlobet være anlagt saaledes, at ingen Ulemper kan voldes for Omboende.

§ 12. Heste, Kjør, Faar, Svin, Gjeder eller Høns maa ikke huses i Baaningshus.

§ 13. Enhver Huseier skal holde sit Gaardsrum samt Rende-
stene og Grøfter paa sit Omraade rene og fri for Stank. Alt Affald, som ikke strax bortbringes, henlægges i en Kasse med Laag, der anbringes i Gaardsrummet og tømmes saa ofte, at ikke Stank udspreides. Skyllvand udslaaes i mindst 4 m.s Afstand fra Baaningshus og paa bestemt Sted, hvorfra det har Aflob eller kan bortbringes uden at forvolde Urenlighed. Affald skal udbringes til anvist Sted, hvor det ikke kan genere ved Stank eller Udseende.

§ 14. I Tinnelven og i Bække maa ikke badstes ovenfor Vandindtag eller Vandet paa anden Maade forurenjes for Nedenforboende.

§ 15. Enhver Bedrift, hvorved frembringes skadelige Udsundstninger eller andre for Arbejdernes eller de Omboendes Sundhed skadelige Produkter, skal være underkastet Sundhedskommissionens Bestemmelser med Hensyn til Forholdsregler for at forebygge Ulemper.

§ 16. Skulde Udsalgssteder for Næringsmidler være saaledes indrettede, at Salget kan medføre Fare for Sundheden, eller der vises Mangel paa tilbørlig Renlighed, kan Sundhedskommissionen paahyde de nødvendige Forandringer. For Slagteriets Vedkommende maa særlig Renlighed iagttages med Hensyn til Rjodets Behandling; Affaldsstoffene maa opsamles saaledes, at Jordbunden ikke forurenjes, samt bortbringes snarest muligt; enhver Mislighed,

som Sundhedskommissionen i saa Henseende kan paavise, maa uop- 7 Mai.
holdelig rettes.

§ 17. Eldre Bebyggelser eller igangværende Bedrifter skal
paa bedste Maade bringes i Overensstemmelse med disse Forrifter.

§ 18. Ethvert Medlem af Sundhedskommissionen har at
paafe disse Forrifter overholdte og i Tilfælde af Overtrædelse at
melde saadan til Sundhedskommissionens Ordfører, der — om for-
nødiges — bevirker Paataale.

§ 19. Afvigelse fra disse Bestemmelser kan indrømmes af
Sundhedskommissionen, hvor den finder det nødvendigt.

§ 20. Det i § 9 nævnte Udvalg skal bestaa af Sundheds-
kommissionens Ordfører samt mindst 3 af dens Medlemmer, for-
trinsvis valgt blandt de paa Notodden boende.

Kronprindsregentens Resolution

7 Mai.

af 7de Mai.

I Medhold af § 1 i Lov af 20de Februar 1904 til Fore-
byggelse af Smughandel med spirituose Drikkevarer i Tromsø Stift
samt Namdalens Fogderi af Nordre Trondhjems Amt bestemmes
som gjældende indtil videre, at Beværtning med Mad eller
Drikke i Vardo By hele Aaret skal være Gjenstand for
Bevilling.

Kronprindsregentens Resolution

7 Mai.

af 7de Mai.

Efterstaaende Udkast til de nærmere Forholdsregler,
der i Ladestedet Harstad bliver at iagttage for at paafe
Overholdelsen af Bestemmelserne i Lov af 11te Juni 1857
angaaende Afgift til Kommunkassen af Hunde i Rjød-
stederne og visse Ladesteder, approberes:

§ 1. Over de til Afgift anmeldte Hunde fores paa Politi-
kammeret en Protokol, der viser

- a) Anmeldelsesdagen,
- b) Hundens Løbenummer,
- c) Cierens eller Besidderens Navn og Bopæl,
- d) Hundens Navn og Rjon samt dens Rjendemærker,
- e) Hvorvidt og i bekræftende Fald naar og med hvilket Beløb
Afgiften er betalt.

§ 2. Antreffes inden Ladestedets Grændser Hunde, som
ikke er anmeldt, eller for hvilke Afgift ikke er betalt 3 Maaneder

7 Mai. efter Anmeldelsen, eller efter at Anmeldelse lovmedholdelig burde have fundet Sted, kan de foranstaltes opbragt og, saafremt Eieren efter stedfunden vidneskift Meddelelse herom eller efter 1 Gangs Beskjendtgjørelse i en af Stedets Aviser ikke melder sig inden 3 Dage efter Meddelelsen eller Beskjendtgjørelsen og samtidig betaler skyldig Afgift, sælges eller dræbes med Regres til Vedkommende for forvoldte Omkostninger. For Hundens Føde og Bevogtning erlægges 40 Øre daglig, for hvilke Udgifter saavel som for Omkostningerne ved Beskjendtgjørelsen Erstatning kan fordræ, forinden Hunden tilbageleveres. Kan Hundens Eier eller Besidder ikke udfindes, bliver samtlige foranstaaende Omkostninger saavel som Omkostningerne ved at faa Hunden dræbt at udrede af Kommunekassen.

§ 3. Inden hvert Aars 15de Januar og 15de Juli har Politimesteren at tilstille Stedets Ræmmer de i det foregaaende Halvaar indbetalte Afgiftsbeløb med Opgave over de Hunde, Afgiften vedrører. Ligeledes bliver ved samme Leilighed at vedlægge en Fortegnelse over dem, som vel har anmeldt sine Hunde til Erstatning, men ikke erlagt Afgiften, for at den fornødne Udpankning af denne kan finde Sted. Endelig vedlægges en Fortegnelse over dem, som er mulktterede for at have undladt den lovbestaaende Anmeldelse af afgiftspligtige Hunde, og som derefter ikke har betalt Afgift.

§ 4. Hvert Aar i December Maaned — iaar derhos snarest efter nærværende Forholdsreglers Approbation — bringer Politimesteren de om Hundaavgiften gjældende Bestemmelser i Erindring ved at indrykke et Uddrag af samme i Stedets Aviser.

Udgiver: Einar Hanssen,
kst.